

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 7C/1254/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515221924
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7515221924.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa Accentus s.r.o., so sídlom Nové Záhrady I 13/A, 821 05 Bratislava, IČO: 44 731 744, zast. JUDr. Katarína Dvorská, advokátka so sídlom Vietnamská 48, 821 04 Bratislava, proti odporcovi: D. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. J. X, XXX XX J., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom D.. G. A., zamestnankyňou Okresného súdu Košice- okolie, v konaní o zaplatenie 209,40 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 209,40 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z istiny 160,20 eur od 05.11.2014 až do zaplatenia, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e ta.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania na účet navrhovateľa v sume 16,50 eur a na účet právneho zástupcu navrhovateľa v sume 56,62 eur, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu istinu 209,40 eur spolu s 19,50 % ročným úrokom z čiastky 160,20 eur za obdobie od 05.11.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z čiastky 160,20 eur za obdobie od 05.11.2014 až do zaplatenia, a trovy tohto konania.

Svoj nárok odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa vystavil dňa 13.05.2008 na základe žiadosti odporcu Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR, ktorým došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere k ČSOB kreditnej karte k účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky ČSOB pre kreditné karty. Na základe uvedenej zmluvy poskytol odporcovi navrhovateľ finančné prostriedky do výšky úverového limitu 150.000 Sk t.j. 4.979,09 eur a to počnúc dňom 13.05.2008. Vzhľadom na to, že odporca sa dostal do omeškania so splácaním úveru poskytnutého na základe zmluvy, postupca vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, a keďže nedošlo k dobrovoľnej úhrade, pristúpil postupca k zosplateniu úveru ku dňu 15.11.2012 a to oznámením o zosplatení úveru zo dňa 18.11.2012.

Pobyt odporcu sa konajúcemu súdu nepodarilo zistiť, a preto mu na ochranu jeho práv a chránených záujmov ustanovil opatrovníka v zmysle ustanovenia § 29 ods. 2 O.s.p., ktorý si prevzal návrh spolu s poučením dňa 16.03.2016, vo veci sa však nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Podľa § 200 ea) ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od tohto okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115 a) ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 02.06.2016.

Navrhovateľ vystavil dňa 13.05.2008 na základe žiadosti odporcu Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR, ktorým došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere k ČSOB kreditnej karte k účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky ČSOB pre kreditné karty. Na základe uvedenej zmluvy poskytol odporcovi navrhovateľ finančné prostriedky do výšky úverového limitu 4.979,09 eur a to počnúc dňom 13.05.2008. Odporca sa zároveň zaviazal uhradiť navrhovateľovi dlžnú sumu, ktorú predstavuje zostatok čerpaného úveru, úroky a všetky príslušné poplatky, ku dňu uzávierky najneskôr v deň splatnosti tj. 15 deň v mesiaci, v ľubovoľnej výške, najmenej však vo výške minimálnej splátky. Účastníci konania si dohodli aj úrokovú sadzbu 18,50% z úveru ročne, s tým, že ide o fixnú sadzbu, ktorá sa môže meniť dohodou. Navrhovateľ bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu Odporcu a odporca bol povinný vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. V dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany odporcu eviduje navrhovateľ voči odporcovi ku dňu 25.03.2014 pohľadávku vo výške 708,24 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 501,03 eur, z vyčísleného úroku vo výške 131,48 eur ku dňu 25.03.2014 a vyčísleného úroku z omeškania vo výške 75,73 eur ku dňu 25.03.2014. Výška úroku pri predmetnom type kreditnej karty bola v zmysle bodu 4.3 a 4.1 Všeobecných obchodných podmienok dohodnutá tak, že sumy so splatením ktorých je odporca v omeškani sa budú úročiť dohodnutou úrokovou sadzbou, ktorá je aktuálne vo výške 18,90% ročne popri úročení sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne a ďalšie záväzky vyplývajúce zo zmluvy.

Odporca nedodrжал podmienky zmluvy a nedisponoval potrebným množstvom peňažných prostriedkov, z ktorého by úver mohol splácať a úver riadne nesplácal, ani na bežnom účte nevrátil nepovolený debetný zostatok.

Navrhovateľ dňa 18.11.2012 oznámením o zosplatnení úveru oznámil odporcovi, že banka prehlásila celú svoju pohľadávku z poskytnutého úveru ku dňu 15.11.2012 za splatnú.

Podľa obchodných kníh aktuálna výška dlžnej sumy predstavuje 708,24 eur ku dňu 31.03.2014 a skladá sa z nesplatennej istiny vo výške 501,03 eur, zo zmluvného úroku, ktorý činí 131,48 eur, úroku z omeškania 75,73 eur.

Podľa ust. § 2 písm. a) Zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení zákona 568/2007 Z.z. pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) Zákona 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa čl. 2 písm. b) a c) Smernice rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu. Predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu, bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa čl. 3 bod 1 Smernice rady 93/13 EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13 EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky, použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok.

Súd preskúmal uzavretú úverovú zmluvu a zistil, že neobsahuje všetky náležitosti, tak ako to ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia tejto zmluvy. V zmluve absentuje údaj o počte a výške splátok, o ročnej percentuálnej miere nákladov, celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na to, že absentujú povinné náležitosti zmluvy, súd tak v zmysle § 4 ods. 4 súd považuje túto zmluvu za platnú nakoľko došlo k čerpaniu poskytnutého úveru.

Čo sa však týka úroku z úveru vo výške 19,50% ročne zo sumy 160,20 eur od 05.11.2014 až do zaplatenia, súd v tejto časti návrh zamietol.

V tomto prípade súd skonštatoval, že navrhovateľ dňa 15.11.2012 zosplatnil tento úver, nakoľko odporca riadne a včas úver nesplácal, pričom sa dostal so splácaním do omeškania a navrhovateľ aj po tomto dátume žiada úroky z úveru, pričom už sú súčasťou navrhovateľom požadovanej istiny ako tzv. celkové náklady úveru (také, aké by odporca splatil, keby úver splácal poctivo tzn. riadne a včas), a teda navrhovateľ ich nemá právo ďalej úročiť, v tomto prípade by išlo o tzv. anatocizmus - branie úrokov z úrokov čo je zakázané. V tomto prípade by bol odporca viacnásobne potrestaný za to, že je v omeškaní. Niet pochybností o tom, že by navrhovateľ nemohol svoje poskytované úvery úročiť, pretože úrokom sa jednoducho rozumie odplata za to, že veriteľ svoje peniaze obetuje v prospech dlžníka a očakáva, že ten mu ich vráti aj s odplatom riadne a včas, nakoľko veriteľ v čase, keď tieto peniaze poskytol dlžníkovi, nemohol s nimi disponovať a brať z nich želané úžitky.

Tento názor bol potvrdený aj uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, v ktorom uviedol, že Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradi k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Na základe vyššie uvedeného tak, súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 209,40 eur, ktorá pozostáva z istiny 160,20 eur, z úroku z úveru do zosplatnenia vo výške 20,56 eur a spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 28,64 eur.

Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Vládne nariadenie 87/1995 Z.z.

Podľa § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z. výška úroku z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa citovaných ustanovení vznikol navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,75%. Súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný a jeho neúspech spočíva len nepatrnej časti t.j. týkajúcej sa len z úrokov z úveru po zosplatnení, preto sú rozhodol tak, že priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania.

V zmysle tohto zákonného ustanovenia - § 142 ods. 3 O.s.p., súd navrhovateľovi priznal aj náhradu trov konania. Náhrada trov konania pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur - túto čiastku súd zaviazal odporcu zaplatiť na účet navrhovateľa, a z trov právneho zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) a b) Vyhlášky 653/2004 o odmenách a náhradách advokátov odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Podľa § 15 citovanej vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

Podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky 655/2004 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z hodnoty 209,40 eur je 19,92 eur. Trovy právneho zastúpenia takto činia za dva úkony poskytnutých právnych služieb 39,84 eur, 2x režijný paušál 8,04 eur, celkovo tak trovy právneho zastúpenia činia sumu 56,62 eur. Túto čiastku súd zaviazal zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.